

forekommet i det sidste Regnskabsaar, at Antallet af de overtagne Eiendomme ved Regnskabsaarets Slutning var det samme som ved Aarets Begyndelse, nemlig 83 plus de 7, som man var fuldkommen sikker paa, at man maatte overtage, men med Hensyn til hvilke Spørgsmaal endnu ikke dengang var fuldstændigt afgjort — saalænge dette er Tilfældet, og saalænge der er en Mulighed tilstede for, at man ved at ophæve Skiftebehandlingerne netop giver de betryggende Vaanhavere, som ere i Foreningen, en Leilighed til at trække sig ud deraf, saalænge tror jeg ikke, at Tidspunktet er kommet til at gribe ind. Jeg er i ethvert Tilfælde af den Overbevisning, at hvad der skal gøres i saa Henseende, maa udgaa fra Interessenterne selv. Netop ifølge min Betragtning af hele dette Forhold skønner jeg ikke rettere, end at der Intet er til Hinder for, at Interessenterne paa en eller anden Maade kunne søge at faa sig repræsenterede, søge at faa Indflydelse paa dette Forhold. Naar den ærede Forespørger udtalte, at han ikke siden sidste Forespørgsel havde hørt Noget til, at der fra Indenrigsministeriet var foretaget Noget, saa er dette ganske rigtig; men der er heller ikke fra Interessenternes Side fremkommet den mindste Bevægelse, som er kommen til Ministeriets Kundskab, og som har kunnet give dette Anledning til at gribe ind. Naar altsaa Foreningen for at blive af med Skiftebehandlingen bærer sig ad, som den gjorde, da denne begyndte, at den nemlig søger at indvirke paa Bestyrelsen, i alt Fald søger at komme om end maasse paa en ufuldstændig Maade til en Slags Overenskomst med Kreditorerne, forekommer det mig ikke, at der kan være Tale om at foretage noget Skridt fra Regjeringens Side, andet end dette, at Justitsministeriet fremdeles fører Tilsyn med, at Skiftebehandlingen er forsvaret, og at Indenrigsministeriet vedbliver at paase, at der ikke træffes Bestemmelser, der forrykke det oprindelige Forhold imellem Kreditorer og

Debitorer. Men deraf følger ikke, at der ikke kan gøres Noget for at fjerne det Tryk, der for Tiden hviler paa de jydskke Kjøbstæder som Følge af hele Sagens Stilling. Selv om det maatte vise sig at blive en Nødvendighed, at hele dette Forhold, som nu udgjør Foreningen, maa udløse sig selv efterhaanden, følger deraf ikke, at de øvrige Eiendomsbesiddere i de jydskke Kjøbstæder fremdeles skulle vedblive at lide under Trykket deraf. Dette har gjort, at jeg med stor Beredvillighed er kommen en Bevægelse imøde, der har reist sig i de jydskke Kjøbstæder om at danne en ny Kreditforening. Jeg har erklæret mig villig til, naar de Betingelser bleve fyldestgjorte, hvortil min Bemyndigelse er knyttet ved Loven af 26de Mai 1868, da at virke til, at en ny Kreditforening vil kunne opkomme. Jeg har en anden Betragtning end den ærede Forespørger af, hvorvidt der er Udset til, at denne Forening kan komme igang, og at der ved Trykket paa Kjøbstæderne, kan blive hævet. Jeg erkjender, at det er en stor Ulempe for de jydskke Kjøbstæder, at de paa en Maade ere udelukkede fra at kunne faa deres Kreditforhold ordnede paa en for dem hensigtsmæssig Maade; men, medens jeg ikke er istand til at foretage Noget, uden at en Bevægelse sættes igang fra Interessenternes egen Side, til at lade den under Skiftebehandling værende Kreditforening paany træde op, er jeg paa den anden Side villig til at gøre mit Bedste til, at en ny Kreditforening kan komme istand.

L. C. Larsen: Jeg skal fuldkommen ærskjende de Betragtninger, som den ærede Minister har gjort gjældende; men, forsaavidt de, hvis jeg opfatter det rigtig, dog tilbørlig bevæge sig om et Competence-spørgsmaal, forekommer det mig, at man kunde komme ud over den Art af Vanlideligheder ved en særskilt Lov i dette Tilfælde. Det er maasse noget Extraordinært; men jeg forudsætter naturligvis, at det er en Lov, som i hele sit Indhold